

Odprto pismo slovenski kulturni in politični javnosti

Ljubljana, v februarju 2020

Slovensko javnost, ki ji ni vseeno za slovensko kulturo in njene mednarodno uveljavljene blagovne znamke, pozivam in prosim, da mi pomaga, da v dialogu z Ministrstvom za kulturo prebijemo obstoječe blokade ter zagotovimo obstoj in nadaljnji razvoj festivala Seviq Brežice. S tem pismom želim slovensko javnost obvestiti o nekaterih žgočih problemih kulturne politike, predvsem pa na pomanjkanje odgovornosti, ko vrhunski strateško in vizionarsko oblikovan program postaja trinajsto prase.

Slovenija tovrstne programe potrebuje tudi zaradi svoje boljše mednarodne pozicioniranosti, kar se je v zadnjem času še posebej pokazalo. Program Seviq Brežice je že od samega začetka (1982) izrazito razvojno zasnovan in je Slovenijo dodobra umestil na evropski kulturni zemljevid. Z aktivnim vključevanjem v mednarodne povezave in projekte prispeva v mednarodni pomen Slovenije. Prispeva v decentralizacijo slovenske kulture, izpostavlja slovensko kulturno dediščino in jo mednarodno promovira. Program je s skoraj ničelne točke do dobršne mere pobudil in razvil sceno stare glasbe v tem delu Evrope in na tem področju Slovenijo uveljavil kot pomembno evropsko destinacijo. S tem, ko gostujoče umetnike spodbuja k oblikovanju inovativnih koncertnih programov, razvija domače poznavanje stare glasbe in je generator razvoja okolij, kjer se pojavlja s svojimi dogodki. Seviq Brežice še posebej preišljeno gradi na dostopnosti, razvija kulturni turizem in aktivno vključuje mlade. V Sloveniji pokriva izrazito deficitarno področje in nudi možnosti večjih aktivnostih na prostoru jugovzhodne Evrope.

V zadnjih letih smo priče njegovi sistematični destrukciji, kar moramo nujno zaustaviti. Učinki ekonomske krize so na izvedbeni ravni delovali porazno, kulturna politika, tako na nacionalni kot lokalni ravni, pa tega ni znala ali hotela popraviti. Pri javnih zavodih lahko ustanovitelj direktorja zamenja, zavod kot tak pa ima še vedno njegovo polno finančno podporo. Pri nevladni organizaciji pa to povsem legalno poteka z zniževanjem sredstev, dokler ta pod pritiskom ne klone. Ne le z vedno manjšimi razpisnimi sredstvi, ampak tudi z odsotnostjo hearinga in, kot je to v našem primeru, s predhodnimi odločitvami, ko je razpis le še njihova potrditev, ne pa presoja kvalitete. Pri Seviq Brežice me seveda ščiti pravica do intelektualne lastnine, vendar mi to prav nič ne pomaga, če sedanje okoliščine uničujejo več desetletno delovanje, ki ga brez velikih naporov in osebnih vlaganj že davno ne bi bilo več.

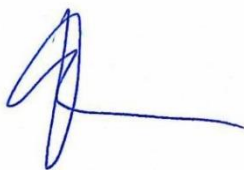
Že ves čas si prizadevam pridobiti potrebno podporo, vendar se ob mnogih prijaznih in spodbudnih besedah ni zgodil potreben preskok, ki bi ob razumevanju omogočil potrebna sredstva. Po juniju 2018 sem težave podrobneje predstavil vsem parlamentarnim strankam, mag. Zoran Poznič pa je na svoji predstavitvi pred Odborom za kulturo v marcu 2019 še posebej omenil naš program, ko je povedal: »Seveda tudi nam na terenu, da tako rečem, ni bilo jasno, kako je mogoče, da takšna dva slovenska kulturna velikana (ob nas še Carmina Slovenica, op. a.) izpadeta iz obzorja Ministrstva za kulturo ... Tako je treba to seveda ohraniti, ponovno vzpostaviti in definitivno nadaljevati.«

To je delovalo neskončno spodbudno, vendar do danes, kljub vrsti srečanj in naklonjenosti ministra in njegove ožje ekipe do nekkih uporabnih rešitev, tudi zaradi okostenelega sistema kulturne politike, žal še nismo prišli. V javnosti imamo široko podporo, treba pa bi jo bilo okrepiti še pri odločevalcih. Težava ni toliko v koruptivnosti kot v povsem zastarelem sistemu in njegovih zagovornikih, kar kot neprebojen zid blokira rešitve.

Nujno moramo poiskati nove poti. Bodisi znotraj Ministrstva za kulturo, bodisi z uspešnejšimi povezavami z lokalnimi skupnostmi bodisi medresorsko. V tako nemogočih razmerah, kakršne so nastopile v zadnjih letih in ko se stanje le še poslabšuje, bomo zgolj s svojimi lastnimi močmi težko vzdržali vse pritiske. Utegne se zgoditi, da Slovenija po lastni neumnosti izgubi še eno mednarodno ugledno blagovno znamko in dober razvojni kulturni program. Sicer pa smo v polnih pripravah na Seviq Brežice 2020, ki ga pričnemo 8. avgusta z ansamblom Amystis iz Valencie in programom Zlata doba španske polifonije.

Klemen Ramovš

Direktor in umetniški vodja festivala Seviq Brežice

POJASNILO PISMU, PRIKAZ OKOLIŠČIN DELOVANJA

Seviq Brežice je izrazito nekomercialni program, njegovi blagodejni ekonomski učinki in pozitiven vpliv na okolje so evidentni, izrazito trajnostni in delujejo na daljši čas. To je tako kot v šolstvu, znanosti, športu in še kje. Samo z zasebnimi sredstvi oziroma brez investiranja iz javnih sredstev ga v obstoječih družbenih razmerah ni možno izvajati. Oziroma, večja kot je investicija v take programe, večji je iztržek na drugih področjih.

Sofinanciranje javnih sredstev 1997-2019 pri Seviq Brežice

¹	Vrednost programa	Sofinanciranje Ministrstva za kulturo		Lokalno sofinanciranje ²		Skupaj	
1997	383.556,15	43.089,15	11,23%	0,00	0,00%	43.089,15	11,23%
1998	456.800,62	59.247,58	12,97%	14.078,84	3,08%	73.326,42	16,05%
1999	435.248,39	56.513,05	12,98%	25.811,89	5,93%	82.324,95	18,91%
2000	573.847,18	53.556,31	9,33%	60.372,57	10,52%	113.928,88	19,85%
2001	534.287,47	64.408,18	12,05%	72.229,17	13,52%	136.637,35	25,57%
2002	576.224,25	88.374,43	15,34%	61.265,32	10,63%	149.639,75	25,97%
2003	500.824,58	94.530,61	18,87%	81.791,07	16,33%	176.321,68	35,21%
2004	643.182,42	88.832,67	13,81%	88.641,73	13,78%	177.474,40	27,59%
2005	551.297,40	118.335,49	21,46%	92.289,16	16,74%	210.624,65	38,21%
2006	539.025,53	117.483,26	21,80%	98.008,87	18,18%	215.492,13	39,98%
2007	620.151,30	125.187,00	20,19%	110.299,71	17,79%	235.486,71	37,97%
2008	667.520,71	137.706,00	20,63%	105.052,10	15,74%	242.758,10	36,37%
2009	598.045,08	143.967,00	24,07%	82.905,00	13,86%	226.872,00	37,94%
2010	715.071,39	148.000,00	20,70%	138.995,00	19,44%	286.995,00	40,14%
2011	598.125,88	145.500,00	24,33%	121.613,86	20,33%	267.113,86	44,66%
2012	471.843,80	116.400,00	24,67%	73.609,00	15,60%	190.009,00	40,27%
2013	324.358,57	116.400,00	35,89%	34.900,00	10,76%	151.300,00	46,65%
2014	364.790,95	95.000,00	26,04%	36.532,91	10,01%	131.532,91	36,06%
2015	291.490,82	97.000,00	33,28%	35.138,33	12,05%	132.138,33	45,33%
2016	212.634,02	95.000,00	44,68%	27.369,26	12,87%	122.369,26	57,55%
2017	211.275,54	95.000,00	44,96%	22.000,00	10,41%	117.000,00	55,38%
2018	141.913,65	50.000,00	35,23%	22.000,00	15,50%	72.000,00	50,74%
2019	156.917,63	25.000,00	15,93%	23.381,00	14,90%	48.381,00	30,83%
Povprečje	459.497,10	94.544,81	20,58%	62.099,34	13,51%	156.644,15	34,09%

V 2012 je Ministrstvo za kulturo enostransko zmanjšalo pogodbeni znesek zaradi ekonomske krize in iz istih razlogov smo tudi na lokalnem nivoju dogovorili manj sredstev. V post kriznem obdobju, ko imamo konjunkturo in se govori o presežkih, je prešibko sofinanciranje Ministrstva za kulturo povzročala predvsem nevladnim organizacijam neprijazna kultura politika, ki v širokem naboru zelo različnih projektov in programov ni uspela prepoznati in podpreti nekaterih vrhunskih programov, ali pa jo je prav to motilo. Na lokalnem nivoju smo s prešibko državno podporo težje dogovarjali višje lokalno sofinanciranje, oziroma se težje zoperstavljali slabostim lokalne kulturne politike in odnosu do kulturnih programov, ki jih pripravlja producent iz drugega okolja, četudi mu je Ministrstvo za kulturo podelilo status organizacije v javnem interesu. Ob splošnem padanju sredstev počasnost postopka v obeh primerih, ki ju imamo na sodišču, povzroča še dodatne težave. Načrtovanje programa se je ves čas prilagajalo možnostim, kolikor se je pač dalo, težave pa niso nastajale le zaradi šibkih razpisnih možnosti ampak tudi zato, ker je bilo sofinanciranje pogosto opredeljeno kasneje, kot je bilo treba program potrditi, če smo ga hoteli imeti. Mnenje, da naj napravimo toliko, kot je pač zagotovljeno, deluje v takih pogojih odtujeno in prikriva dejanske probleme slovenske kulture.

¹ Vse vrednosti do v EUR, SIT je preračunan v EUR po tečajnici BS na dan 1.8. posameznega leta.

² Lokalno sofinanciranje predstavlja skupno sofinanciranje vseh občin in sredstev lokalnih kulturnih zavodov v posameznem letu, niso pa upoštevani drugi lokalno opredeljeni prihodki (sponzorji, donatorji, vstopnice ipd.)

Seviqč Brežice že ves čas sofinancirajo tudi občinski proračuni, vendar v bistveno manjši meri, kot je evropsko povprečje. Po študiji Music Festivals a Changing World (2013), ki je zajela 390 evropskih glasbenih festivalov (pobudnik Francefestivals), lokalna skupnost sofinancira festivale klasične glasbe v povprečju 23 % in regija 21 %. V Sloveniji regionalnega sofinanciranja ne poznamo, občine so sofinancirale Seviqč Brežice v povprečju 13,51 %. Dvomim, da lahko ta delež bistveno povečamo, dokler se ne bo korenito spremenila kulturna politika na lokalni ravni. Delež vstopnic je pri večjem številu dogodkov odstotkovno višji, ker se z porazdelitvijo splošnih stroškov na več dogodkov vrednost posameznega zniža in ista nominalna vrednost predstavlja višji odstotek, vendar bo zaradi butične narave festivala, šibko razvitega kulturniškega trga in naše politike dostopnosti kulturnih dobrin težko preseгла 10 %. Ker večje število dogodkov zniža stroške posameznega, bi morale biti občine pravzaprav zainteresirane, da nam uspe postavljati festivalski program v čim več okolij. S tem ne pridobimo le več lokalnega sofinanciranja, ampak so tudi ista nominalna sredstva odstotkovno višja in bi se občina lahko s tem pohvalila. V pomanjkanju dialoga na vseh ravneh je tudi manj prostora za programe regionalnega ali več regionalnega značaja. Od zasebnih sredstev so v obdobju 2010-2019 sredstva sponzorjev predstavljala v povprečju 12,14 %, donacije in lastna sredstva (tudi iz osebnega žepa organizatorja) pa 26,72 %. Razpoložljivi resursi omogočajo tveganja v zelo omejenem obsegu, ker kot neprofitna organizacija v pogojih politike izčrpavanja nimamo več zaloge sredstev za slabše čase. Dodatna težava pa so razpisi, kjer so rezultati pogosto znani šele dolgo po tem, ko smo že morali potrditi program, če smo festival sploh hoteli izvesti. Hkrati so razpisi nepredvidljivi, ne le zaradi njihove narave ampak tudi zaradi interesnih povezav v ozadju. Razvoj dobrih kulturnih programov ne sme potekati v smeri komercializacije ali usmerjanja na druga področja. Kulturni program in kulturni turizem sta dva povsem različna pojma, ki se med seboj podpirata. Brez dobrega kulturnega, premišljenega in strateško vodenelega programa ter zadovoljivih dodatnih sredstev za njegovo promocijo tudi kulturnega turizma ni. Kulturna politika, ki tega ne ve, ali zaradi pomanjkanja sredstev za kulturo tega noče vedeti, nima ne strategije, ne vizije. Zaradi počasnosti sodnih postopkov je težko nadomeščati iz administrativnih nepravilnosti izpadla sredstva. Iz Radovljice smo festival 1997 preselili v Brežice, ker so propadla pogajanja z Občino Radovljica, da bi dvignili lokalno sofinanciranje. To je v letu 1996 znašalo 6.000.000 SIT, oziroma 35.762,78 EUR po tečaju Banke Slovenije z dne 1.8.1996, ali 13,64 % potrebnega. Nova ekipa je bila v Radovljici bistveno bolje podprta, mi pa smo s selitvijo v Brežice napravili sijajno zgodbo. Čeprav nikoli ni bilo udobno, pa je politika prejšnjega mandata 2014-2018 delovala uničujoče in brez trohice spoštovanja do doseženega. Zdelo se je, da bomo z novim ministrstvom prebili razmere, vendar smo obstali na mestu. Zdi se, da noben minister ne uspe razbiti blokad, ministrstvo pa finančno hromijo dobljene tožbe vrhunskih nevladnih organizacij in ima zaradi zgrešene zakonodaje zelo malo manevrskega prostora.

2016: Izpad iz triletnega sofinanciranja pri Mestni občini Ljubljana (MOL)

Na programskem razpisu 2016-2018 smo dosegli 86 točk (prag sofinanciranja je bil 81 točk). Zaposlili smo manj, kot je bilo možno, in ponudili več: zaposlili smo 55.000 EUR (od možnih 100.000 EUR), predlagali smo 46,09 % sofinanciranje (od dovoljenega 70 %), prijaviли smo 11 dogodkov (zahtevanih je bilo 7), zato sem predvideval, da se bomo v primeru manj razpoložljivih sredstev dogovarjali o obsegu sofinanciranega programa. Po že zaključenem razpisu je MOL z dvigom praga na 91 točk to možnost izključil in nas pozval, da opredelimo 2 dogodka v projektni razpis, kamor so lahko zaposlili tisti z manj kot 81 točkami. To je bilo za nas nesprejemljivo, hkrati pa bi projektno sofinanciranje zadevalo le leto 2016 in to z bistveno manjšim sofinanciranjem.

MOL je 6.4.2016 izdal odločbo o zavrnitvi, zoper katero smo pred Upravnim sodiščem RS sprožili upravni spor, v katerem je bila 21.2.2017 odločba MOL-a razveljavljena in zadeva vrnjena v ponovno odločanje. V ponovljenem odločanju je MOL 3.4.2017 sprejel novo strokovno oceno iste prijave (samo naše), kjer nas je strokovna komisija ocenila le s 77 točkami in našo vlogo zavrnil. Zato smo ponovno sprožili upravni spor, v katerem je Upravno sodišče potrdilo odločbo MOL-a. Zoper takšno odločbo Upravnega sodišča smo vložili predlog za dopustitev revizije pred Vrhovnim sodiščem RS, ki je bil 31.3.2019 brez obrazložitve zavrnjen. 20.5.2019 smo vložili ustavno pritožbo na Ustavno sodišče RS. Ker nismo želeli pristati na diskriminatoren položaj (pri 86 točkah sofinanciranje enako kot za tiste z manj kot 81 točkami), je bila pri ponovnem odločanju naša ista prijava enostavno slabše ocenjena.

Naš program je bil v času zavržbe že potrjen ali vsaj močno zavezujoč. Pričakoval sem nek dogovor, da bi v Ljubljano postavili vsaj del načrtovanega programa, MOL pa je odnos zaostrial. Ker koncertov nismo mogli več odpovedati, smo jih prerazporedili na okolja brez sofinanciranja, vendar v strateškem interesu pokrivanja prostorov kulturne dediščine, graditve scene in močne lokalne organizacijske podpora. Ta izpad je povzročil neprijetne zamike naših plačil, kar je zmotilo uradnike na Ministrstvu za kulturo. Neupravičen izpad sredstev razpisa MOL je tudi eden razlogov za izpad iz večletnega sofinanciranja pri Ministrstvu za kulturo, kar je imelo dolgoročne posledice. Nastala poslovna škoda je precej višja od zaprosenih sredstev.

2018: Izpad iz štiriletnega sofinanciranja pri Ministrstvu za kulturo (MK)

Nepričakovana izključenost iz večletnega sofinanciranja (razpis MK za obdobje 2018-2021) je bil najhujši poslovni udarec doslej. To je bil politični pogrom, čeprav so mi na MK to vedno zanikali. Še pred prijavi na razpis je bilo odločeno, da nekateri izpademo iz večletnega sofinanciranja (ob nas vsaj še Carmina Slovenica in Slowind), ocena strokovne komisije je bila temu prilagojena. V našem primeru je kazen sledila,

- ker je zmotilo moje odprto pismo (peticija) predsedniku Vlade (september 2017), ki sem ga kot predlog popravkov kulturni politiki oblikoval z vrhunskimi strokovnjaki. Od teh zahtev se do danes ni še prav nič uresničilo, čeprav se bodo spremembe slej ko prej tudi zgodile;
- ker je zmotilo, da sem v prijavi na razpis v zahtevani analizi aktualnega stanja med slabostmi zapisal, da je MK odločeno, da se z novim nacionalnim programom za kulturo (ki ga je takrat še pripravljalo in smo ga kulturniki z zahtevo po odstopu ministra umaknili) ne bo prav nič spremenilo za najuspešnejše programe nevladnih organizacij in med nevarnostmi navedel neustrezno financiranje, birokratski pogled, nepoznavanje kulture pri odločevalcih, nedorečeno kulturno politiko, slovensko vrtičkarstvo in strah lokalnih kulturnih organizatorjev, ki razumejo naše dogodke kot nevarno konkurenco, ne pa kot možnost skupnega nastopa in sodelovanja in s tem možnost boljšega delovanja vseh kulturnih producentov;
- ker se je zaradi izpada sofinanciranja pri MOL in posledično porušene dinamike plačil nekdo pritožil na MK in jim je šlo to strahovito v nos. Očitno so bili prepričani, da se lahko permanentno znižujejo sredstva in da bo vse v redu, ker da moramo delati v okviru razpoložljivega. Da pa za obseg sofinanciranja pogosto zvemo bistveno prepozno in je to bolj ruleta kot načrtovanje, da kulturna politika na državnem in lokalnem nivoju spodbuja tveganja pri načrtovanju česar koli bolj resnega, da se pri kakšnem razpisu lahko zgodi tudi polomija (kot na primer pri MOL) in da so sodni postopki pač počasni, to nikogar ne zanima;
- ker so se razpisna sredstva MK za glasbo zmanjšala za tretjino (z 1.000.000 na 700.000 EUR);
- ker je MK hotelo, da se z razpisom sofinancira še nove producente, ne le uveljavljenih, kar pa je pri zmanjšanju sredstev pomenilo, da se producente z manjšo kilometrino podpre na račun tistih z daljšo;
- in končno tudi, ker minister ni želel sprejemati odgovornosti in si je s t.i. strokovno komisijo pač opral roke.

Ob predlogu zgodnejših objav razpisov smo pri dialoški skupini predlagali še dvostopenjsko presojo, kadar se prijavitelj ne strinja z vsebinsko oceno. MK je to uredilo enostavno tako, da je pričelo v odločbe vstavljati določbo, da zoper odločbo pritožba ni dovoljena, da pa je dopustno vložiti tožbo na Upravno sodišče RS, torej samo na nepravilno vodenje postopka, ne pa na vsebinske odločitve. Da bi razpise objavljali prej, pa MK ni zanimalo.

V 2018 so nas rešila sredstva mednarodnega poziva MK v višini 50.000 EUR, kjer je razpisna sredstva odobril predsednik Vlade, vendar smo ob tem še zelo resno računali na projektni razpis s sredstvi do 30.000 EUR. Na MK so to dobro vedeli, saj so nas sami opozorili na ta razpis. To je bilo sicer še pred odredbo dr. Cerarja (15.2.2018), očitno pa so uradniki potem ocenili, da nam 50.000 EUR povsem zadošča in kaj da hočemo še več. Vendar tudi, če bi bili odobreni obe razpisni prijavi (80.000 EUR), bi bilo to manj kot leto poprej (95.000 EUR).

2018: Zavržba na projektnem razpisu MK

Na izrednem sestanku 15.2.2018 pa je dr. Cerar odredil interventna sredstva za prijavitelje nevladnega sektorja, vendar partnersko vključenih v večletno mednarodno produkcijo z obveznostmi sofinanciranja. MK je za te produkcije razpisalo dodaten javni poziv organizacijam s sofinanciranjem tujih partnerjev (mednarodni poziv).

Ob zavržbi prijave na štiriletni programski razpis (odločba prejeta 11.1.2018) se je kot edina možnost kazala prijava na projektni razpis. Ta je bil objavljen 16.2.2018. Ker smo do zadnjega čakali besedilo mednarodnega poziva, kateremu bi prilagodili tudi vsebino prijave na projektni razpis, smo se na projektni razpis prijavi na zadnji možen dan, 19.3.2018. Mednarodni poziv je MK objavilo mesec dni kasneje (23.4.2018) in smo se prijavi še isti dan. Pozitivno odločbo mednarodnega poziva smo prejeli 23.5.2018, pogodba je bila podpisana 7.6.2018.

Ko smo se v zadnjem možnem roku prijavljali na projektni razpis (19.3.2018), mednarodni poziv še ni bil objavljen, tako programskih vsebin takrat še nismo mogli opredeliti med obe prijavi. Prijave na projektni razpis naknadno nisem mogel več korigirati, kar je oddajni rok že potekel, posebne zahteve za njeno dopolnitev s strani MK pa ni bilo, sem pač mislil, da bo v izogib podvajanja računov merodajna finančna kontrola ob izdaji zahtevkov za izplačilo. Zato je bilo nemajhno presenečenje razlog zavržbe projektnega razpisa, ki smo jo prejeli 11.7.2018 (program 2018 je potekal od 10.4.2018 do 25.8.2018).

Razlog za zavržbo: »V postopku ocenjevanja vloge prijavitelja je bilo ugotovljeno, da prijavitelj ne ustreza določilom pogoja 12. točke splošnih pogojev točke 6.1. razpisnega besedila.« Ta točka pravi, da ne prijavljamo projektov (ali njihove nadgradnje), ki so že bili izbrani na drugih razpisih. V našem primeru to ne velja: ko smo se prijavili na projektni razpis, mednarodni poziv sploh še ni bil objavljen, kaj šele, da bi bili s prijavljenim kakorkoli že izbrani. Dvomim, da ocenjevalci v postopku ocenjevanja vloge ne razumejo slovensko. Očitno gre za malomaren odnos in neko čudno pavšalno presojo: aja, javil se je na mednarodni poziv, no, saj mu 50.000 zadošča. Na sestanku 27.7.2018 so sogovornice (državna sekretarka, direktorici dveh direktorats) morda sprevidele, da je ocena MK-ja napačna, vendar da se sklepa ne da več umakniti in priporočile pot na Upravno sodišče, kar da MK nikakor ne bo razumelo kot sovražno dejanje (sem pa kasneje še večkrat dobil pod nos, da smo tožili MK). Zahtevo po presoji smo na Upravno sodišče oddali 7.9.2018 in od njega 3.2.2020 prejeli sklep, da se naši tožbi ugodi, da se sklep MK odpravi in se zadeva vrne istemu organu v ponoven postopek.

2019: Zavržba druge prijave na projektnem razpisu MK

1.4.2019 je bilo na sestanku z ministrom in njegovo ožjo ekipo dogovorjeno, da festival 2019 pripravimo v podobnem obsegu kot lanskoletnega (50.000 EUR) in da je v 2019 to bolj gašenje požara. Na tem sestanku dogovorjeno interventno sofinanciranje (po 102. členu ZUJIK) je bilo kasneje preusmerjeno v našo prijavo na mednarodni razpis. Ker je razpis dovoljeval vlogo za največ 25.000 EUR in ni omejeval števila vlog, smo program razdelili in se prijavili z dvema vlogama. Festivalski dogodki so potekali od 14.8.2019 do 24.8.2019. Prvo vlogo smo oddali 26.6.2019, pozitivno odločbo smo prejeli 29.8.2019, pogodba je bila podpisana 25.9.2019.

Drugo vlogo smo oddali 3.7.2019, mesec po zaključku, 23.9.2019, pa prejeli sklep o zavržbi iz razloga, da v času prijave vsi prispevki niso bili plačani. To je na nek način res, vsi davki in prispevki na izplačane plače so bili sicer plačani, nisem pa si predstavljal, da to velja tudi za prispevke na še ne izplačane plače. Te so kasnile izključno zaradi polomije s projektnim razpisom 2018, ko je izpadlo blizu 30.000 EUR, oziroma financiranje druge polovice 2018. Zadnje izplačilo za program 2018 (ki je zadevalo sofinanciranje prve polovice leta) je bilo 10.8.2018, prvo naslednje izplačilo (za program 2019) pa 8.11.2019. Vmes je 15 mesecev finančnega molka našega najpomembnejšega sofinancerja. Tako smo bili zaradi napak uradnikov MK, sicer tistega iz mandata 2014-2018, še dodatno kaznovani.

Povzetek

Pandorina skrinjica samovolje uradnikov na MOL in na MK je v našem primeru povzročila cunami udarcev, ki ga lahko merimo v več deset tisoč evrih, kar pomeni ob siceršnjem padanju subvencij na državnem in lokalnem nivoju še dodaten napor. Napak prejšnjega mandata (MK 2014-2018) tudi nov minister in njegova ekipa nista uspela, znala ali hotela popraviti. Ne more biti izgovor, da nekaterih, ki so to godljo zakuhali, ni več na MK. Kako bo z novimi razpisi (za zdaj je odprt le enoletni projektni, kjer lahko zaprosimo za največ 8.000 EUR), ne ve nihče, zato je nasvet, naj počakamo do štiriletnega razpisa 2022-2025, dokaj neuporaben, sporočilo, da bomo sofinancirani tako kot vsi ostali, pa za moj okus nekako diskriminatorno.

Zatečena situacija nalaga ne le nam, ampak tudi MK-ju naporno delo, kjer rezultati niso nemogoči, če bo volja. Od februarja 2018 beležimo neposredno podporo politike, ko je prof. Samo Bevk, zdaj poslanec Državnega zbora, na srečanju političnih strank z nevladnimi organizacijami omenil, da se ne bi smelo zgoditi to, kar se je zgodilo Seviqcu Brežice in Carmini Slovenica. To je bila zame izjemna spodbuda. Nisem pričakoval. Končno nekdo vidi, kaj se dogaja. Po volitvah v 2018 sem težave predstavil vsem poslanskim skupinam Državnega zbora. Na seji Odbora za kulturo februarja 2019 so poslanci postavljali konkretna vprašanja predstavnikom MK-ja o podpori našemu programu, vendar, kot se je pokazalo kasneje, prejeli zavajajoče odgovore. Z odstopom Vlade se je dialog z MK začasno ustavil. Od novega ministra pričakujem, da bo znal ovrednotiti dosežene rezultate in omogočil uspešno nadaljevanje našega programa. MK je bilo vsa leta naš najpomembnejši poslovni partner in tako bi moralo tudi ostati. Po mnogih besedah podpore pričakujem konkretna dejanja.

Ob tej priliki bi se rad še posebej zahvalil vsem, s katerimi sem se po juniju 2018 pogovarjal, ko sem iskal rešitve, za katere sem prepričan, da jih bomo s skupnimi močmi in razumevanjem tudi našli. Vesel bom, če tudi slovenski javnosti ne bo vseeno, kaj se dogaja s programom Seviq Brežice.